

அன்னைமாலை அடிமைப்படுத்த தோன்றியதே ஆரியதர்மம்

இந்துமதப் பித்தலாட்டங்களுக்கு இனி இடங்கொடோம்

வைதீகத்தின் வாலாட்டத்தை மட்டந்தட்டுவோம்

பெண்கள் மாநாட்டில் தோழியர் வெற்றிச்செல்வி அன்பழகன் ஆற்றிய திறப்புரை

மாநாட்டுப் பிரதிநிதிகளே! தோழியர்களே!! பெரியோர்களே!!!

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆசிரியர் கட்டப்பட்டன, இந்த திராவிடப் பெண்கள் மாநாட்டைத் திறந்தவைக்கும் பெரும் டணியை எனக்களித்தமைக்காக எனது நன்றியையும், எண்க்கத்தையும் மாநாட்டு வாலேற்பு குழுவின் ருக்கும், பிரதிநிதிகளும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இம்மாநாட்டின் திறந்துவைக்க இசைந்த அம்மையர் வர இயலாமையினாலேயே இப்பணி, அறிவு ஆற்றல்களிலே குறைந்த எனக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரியவர்கள் கைவிட்டுவிட்டோம் பணியைத் தொடர்ந்து நடத்தி, வெற்றி காணவேண்டிவது இன்னொரு கடமை என்பதையே இசையும் காட்டுகின்றது என்று நினைக்கிறேன்.

இம்மாநாடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சார்பில் நடைபெறும் முதல் பெண்கள் மாநாடு என்கொடு, ஒரு முக்கியமான வேளையில் கூடியுள்ளதாலும் முக்கியத்துவம் மடையதாகும். இன்று நாம் நிறைவேற்ற இருக்கும் தீர்மானங்களும் பிசுவும் பயனளிக்கக் கூடியனவாகும்.

இன்று ஆட்சி நடத்தும் கட்சியாரால் பரணாண்டத்தில் சில மாதங்களுக்கு முன்பே கொண்டுவரப்பட்ட இந்து சட்டத்திருத்தக்கொரு மிசாதாவுக்குக் கொப்பி விடப்பட்டுள்ள சய நலமிசளின் அந்தமற்ற எதிர்ப்புக் கச்சல் சண்டு, அம்மீசாதா விற்கு உள்ள பொதுமக்களின் ஆதரவைக் கண்டறிய, மீசாதாவைக் கொண்டுவந்த அமைச்சர் டாக்டர் அம்பேத்கார். ஏப்ரல் 14-தேதியன்று டி.லியில் ஒருமாநாடு கூட்டியுள்ளார். அம்மாநாட்டிற்கு நாம் நிறைவேற்றும் தீர்மானமும் கிடைக்கும்படி செய்யவே—நமது மாநாடு இன்று நடைபெறுகிறது.

இந்து சட்டத் திருத்த மீசாதா கொண்டுவரப்பட்டு, பாராளுமன்றத்தில் முதல் தடவை படிக்கப்பட்டு நான் மாதங்களுக்கு மேல் ஆகின்றன கொண்டுவந்தோர் பேரறிஞர், இந்திய அரசியல் திட்டத்தைப் வகுத்த ரிபுணர் எனப் புழப்பும் அம்மீசாதகர் ஆவார். ஆனால், அவரது அரசியல் திட்டத்தையே கூட புகழ் மாலை குட்டி ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் இதற்கும் இடம் வம்பு டிசுன்றனர். வைதீகர்கள் வரிந்து கட்டுகின்றனர், சனாதனம் சட்டம்

கட்டுகின்றது வணிகமும், பழமைப் பித்தம், மூடும் பிக்கை ஆகியவைகள் அணுவாகும் என்றன; இந்து மதத்திற்கு, சனாதன தர்மத்திற்கு அபத்த என்ற உரத்தக் குரலில் ஊகா இசுன்றனர். இந்து மதம், சாதிக்கொடு அமைத்துப்பிரிக்கப்பட்டு கலகலத்துப்போன பழைய விசு சாத்திரங்கள் என்ற உத்திரங்களும், ஆகமங்கள் என்ற தூண்டுகள் என்ற வாயிற்க்கு வும், புராணங்கள் என்ற கற்றுசன்னல்களும், இதிகாசங்கள் என்ற உறையும் கொண்டு அமைந்த அவ்வீடு, உத்தரங்கள் உள்து, தூண்டுகள் மடித்து, கதவுகள் கரையான் பிடித்து, சன்னல்கள் சரிந்து, கூறைகள் பிய்த்து, பார்ப்ப சற்கே பயங்கரமாய், குட்டிச் சுவராய் நிற்கிறது அதன் சமூகச் சட்டமாகிய சுவர்கள் காலிவகமன்னும் காற்றும்பழையால் கரைந்து இடிந்துபோய் விட்டன. மிச்சமுள்ள சுவற்றிலும் வெடிப்புக்களும், சந்துகளும் ஏராளம். குடியிருக்கும் தகுதி இழந்த இவ்வீட்டைப் பார்வைஇடது ழுத்தால் கூட பழமைப் பாபு தீண்டுமோ, வைதீகத்தேன் கொட்டுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கின்றது. இத்தகைய பாழடைந்த, படனற்ற, கேடுசெய்யும் வீட்டை, (வீடு என்ற பெயரால் உள்ள குடையே இம்மீட்டை) அடியோடு அகற்றி வேறு வீடு கட்டத்தான் ள்ருப்புவர் பகுத்தறிவாளர் வரும். நல்லதொரு நகரமன்றம், இப்படி ஒரு வீடு இருந்தால் அதை அனுமதித்துக் கொண்டிருந்து, ஆனால் ஆட்சியாளரோ அதனித்திலே கொண்டுள்ள காதலால், எப்படியேனும் காப்பாற்றவே சந்தியுள்ளனர். உயர்வுக்குச் சின்னமான பலபுழப்பொருக்களைச் சாப்பிடுவோலவே, இழிவைத்தரும் இசுனையும் காத்திடவே கருதுகின்றனர்.

அதனால்தான், பகுத்தறிவுப் பகலவன்கதிரொலியாலும், காலச் சமுர்சியின் வேகத்தாலும், மடித்து சலகலத்து போய் அடிப்பை—அழிந்துள்ள இந்து சமூகத்தைக் காச்சு, அதன் அமைப்பைப் பாதுகாக்கும் இந்துச் சட்டத்தைப் புதுப்பிக்க இந்துச் சட்டத் திருத்த மீசாதாவைக் கொண்டுவந்துள்ளனர் பழைய—பாழான குட்டிச் சுவற்றிற்குச் சன்னாப்புழுச் முன் வந்துள்ளனர். வெள்ளையடித்தால், அதன் கோக்களும் வெடிப்புக்கும் சிறிது மறையுமல்லவா? தம் கலம் கட

தால் பின்னர் எப்படியோ போகட்டும் என்பதே அவர்கள் எண்ணம்.

பழைய சுவற்றுக்கு வெள்ளையடிப்பதா? வெள்ளையடித்தால் புதியதாகத் தோன்றுதா? அகன் பழமையைக் கலைப்பதா? இந்துக்காலத்தில் பிறக்கவர்களுக்கு அந்தக் காலத்து வீட்டைப் புதுப்பிக்க அதிகாரமேது? அதன் கவர்ச்சியி்க பழைய தோற்றம், இருள் கப்பிய உப்புர்பு இவை கெட நான்கள் விட்டுக் கொடுப்பதா? மடியவே மடியாது எனத் தலைத் தலைக் கீழாகத்தொங்கிணுஞ்சுவாடிய படிமற்ற மக்களெல்லாம் தலை கீழாக நடக்கிறார்கள் என்று கேலி பேசும் டெளவார்களும், ஊராரசொத்தை உண்டு கேழுத்து, வளை தோண்டுவாழ்த்து, ஒளியைக்கண்டால் வெறுக்கும் பழமைப் பெருச்சாவிசனும் உரத்தக் குரலின்றுகின்றன. அங்குவமும் பூச்சிப்பொட்டுளும் கீசுகின்றன. அந்தச் சக்கங்களும் நமதுநாட்டினசரிள்ளிப்பதி பத்தியாக இடம்பெற்று, பனிதர் டேச்சென நினைக்குப்படி செய்துவிட்டன. அதன் விளைவாகவே இம்மீசாதா—நிற வேற்றப்படுவதற்குப் பதில் சிறத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்துமதம்—மதம் என்ற சொல்லும் தகுதியுடையது கூட அல்ல. இந்துமதம் ஒரு மதம் அல்ல என்பதற்கு ஆதாரங்கள் பல. 'இந்து' ஒரு கூட்டம், இனம் ஏறத்தாழ மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு யார் சிந்தித்து நதிக்கரையில் வாழ்ந்தபோது சுவர்களுக்கு ஏற்பட்ட 'சிந்துக்கள்' என்ற பெயர்—பிற்காலத்தில் 'இந்துக்கள்' என்று வழங்கப்பட்டது. ஆரிய இந்துதாரே—இந்துக்களாவார். இக்கூட்டத்தார் தங்களுக்குள்ளே ஏற்படுத்திக் கொண்ட சில முறைகளை 'இந்து தர்மம்' எனப் பெயர் பெற்றது. பனுவும், மாந்தர் தாவும், யாசு குவல்கியரும் வகுத்ததாகக் கூறப்பட்ட இந்துச் சட்டகி டந்தான், நாமோ—அந்தக் கூட்டத்தரல்ல அந்த தர்மத்திற்குரிய சையினுலே கட்டுப்பட்டவர்களும் வளினும், ஆரியர்களின் வல்லிய வழக்குளாலும், ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்க நோக்கத்தாலும், அத்தர்மத்தை செயற்கையால் ஒப்புக்கொண்டவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால், இன்றளவும் நம் வாழ்வு இயல்பினாலே இந்து தர்மத்திற்கு ஒத்துவரவில்லை என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

தமிழ்ப் பெருநாட்டின் தனிப்பெரும் புலவர் திருவள்ளுவர் தந்த உயர்வொரிய, வாழ்க்கை நெறியாகக் கொண்ட நம் தமிழர் எள்ளளும், மனு, மாந்தாதாசு குத்த குதுத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்க வியலாது 'ஐதி' என்ற சொல்லையே ஆரியதர்மத்தில், வேறு பாட்டினைச் சட்டமாக்கிக் கொள்ளாத நாம், ஒரு குலத்துக்கொரு நீதியை ஒப்பு கொள்ளாத நாம் இந்து தா

மத்தை மனமார ஒப்புக் கொண்டதில்லை. ஐதிக் கொரு நீதி வழங்கி, நான்காம் சாதியை நடுத்தெருவில் நிறுத்திய அவர்கள் எங்கே?—சமகர்மத்தை நோக்காகக் கொண்டு, சமத்துவமுள்ள சமூக வாழ்வைக் கொண்டிருந்த நம் எங்கே? உண்மையில் நாம் இந்துக்களல்ல—இந்துக்களாகப்—பிறரால் அழைக்கப்பட்டதன்றி—இந்துக்களாக இப்பொழுதிக்காலம் திராவிடர், தமிழர், குரள் நெறியினர், எள்ளும் நம்மை ஆளும் சமூகச் சட்டம், இந்து சட்டமாக இருக்கிறது என்றாலும், அதைச் சிறிதேனும் திருத்த ஆட்சியாளர் முன்வரும்போது, நமது தயாரம், அந்த அளவுக்காவது குறைபுமே என்ற எண்ணத்தாலேயே திராவிடர்களாகிய நாம் அதை ஆதரிக்க முன்வருகிறோம்.

அதற்கு மாறாக, இத்திருத்தத்தைத்தான், வைதீகர்களின் கூச்சல் மட்டுமன்றிக் காங்கிரஸ் பண்ணியர்களின் வாயசைப்பு எதிர்க்கின்றன. இந்த பாரத்—தின் பிரசிடண்டாக விற்றிருக்குப் 'சாந்த சொசுரி' பிரசாத்தர், சிபி இந்திய காங்கிரஸ்கட்சியின் தலைவர் பட்டாபி தேராமய்யாவும் கூட. "இன்று என்ன அவசியம்? பின்னர் பார்த்துக்கொள்ளலாம். மக்கள் கருத்தை அறியாத செயல்" என்றெல்லாம் கூறி, முட்டுக்கட்டைகள் போட்டுள்ளனர்.

உண்மையில் இம்மீசாதாவைக் கொண்டுவந்துள்ள டாக்டரும், ஆதரித்த நிற்கும் பண்டித நேருவும் இன்றைய இந்து சமூகத்துக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அழிவைத் தடுக்கவே, இம்மீசாதாவை நிறைவேற்றுவதில் உறுதிக்கொண்டவர்களே என்பதையும் அவர்கள் அறிய மாட்டார்கள் போலும்.

மாறாக, வைதீகர்களின் எதிர்ப்பு இகற்கு மட்டுமல்ல, இன்று மட்டுமல்ல. புதுமை மணம் விசும் எதற்கும், எள்ளும் இருந்தே வந்திருக்கிறது. ஆண்களுக்குப் பெண்கள்—ஆசை காட்டுவகற்குரிய விலங்குகள், போகப் பொறிசுள்ள, பிள்ளை பெறும் இயந்திரங்கள், காமக்கூகிகள், பணிவிடை செய்து பர்த்தாவைக்காக்க வேண்டிய கூலிகள், பிராமணர்களுக்குச் சூத்திரர் னிப் போல, எஜமானர்களுக்கு அடிமைகளைப் போல, அன்பு கொடுத்து தொழுதாக்க வேண்டியவர்கள்—என்ற கருத்துக்களில் ஏதேனும் சிறு மாற்றமேற்படும் என்று சந்தேகமேற்பட்டால் கூட—பழமை யிரும்பிகள் அதை எதிர்க்கத் தவறியதே இல்லை. கல்லானாலும், சணவன், புல்லானாலும் புருடன், சபோதிபானாலும் கண்கண்ட தெய்வம், அடித்துதைத்துக் கொடுமையுடன்திணுவும் அவனைதான் எல்லாம் என்று கருதிப் பெண்கள் நடக்கவேண்டும் என்பதிலே, சனாதனத்துக்கு எப்பொழுதுமே கண. பெண்-மகளாக உள்ளவரையில் தந்தைக்கு, மனைவியானால் கணவனுக்குத் தாயானால் மகனுக்கு அடிமையாக இருக்கும் முறையிலே அணுவளவும் மாற்றமேற்பட—என பொப்பமாட்டார்கள், அம்மாமண்டையினர். எந்தச் சீர்திருத்தத்தையும் எதிர்க்காமல்

இருக்கவில்லை. அந்த வேத மீதிகள்.

கணவன் இறந்துவிட்ட நேர்கால், அவனைக் கணவனாகக் கொண்ட கன்னியும், அவனின் சேர்த்துத் தீயினில் இறங்கி எரிந்து உயிரிவிட வேண்டும், மறுத்தால் எரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு கொடிய வழக்கு, முன்னாள் பதிலுவிந்ததாடிற்று. வ நாட்டில் பரவி இருந்ததைப்போல் தமிழ்நாட்டில் இடம் பெற்றதில்லை—இங்கிருந்த, காசிகம், வேறுகையால். இந்தச் சக்கமனம், உட்கட்டை ஏற்றும் கொடுமை, கூடாசெய்த சிக்க முன்வந்த சீ திருத்தச் செம்மம்—இப்பெரும் மீசாகன்றய்க்கு, வைதீகப் பிண்டங்கள்கட்டிய ஏதாபு ஏராளம். ஆனால் தந்தை தீர்பு மறியடிக்கப்பட்டது இறுதியில். ஆன்களோடு பெண்களும் சரிநிராக வாழ இங்கு இடமில்லை பென்றாலும், சாக இடந்தேடிய கொடுமை—சகமனத் தடைச் சட்டத்திலேயே நீசப்பட்டது.

கணவன் இறந்தகன்னியர், கன்னி சுழியா நீயினரயினும், காதல் உணர்வினரயினும், மறுபடியும் இப்பதை காணணியும் பார்ப்பல், துன்பத்திலேயே உழலவேண்டும் என்று நெருப்பில்ல நிறுத்தி வைக்கும் கொடுமையை அகற்ற, முதன் முதல் விதவா விவாகம் செய்துகாட்ட முன்வந்த வீரர், சுவ்வர, சந்திர வித்தியாசாரருக்கு, வைதீகம் இழைத்த இன்னல்கள் பலப்பல.

குழந்தைகட்கு மணம் செய்து, விதவையான பின், வேதனையிலேயே விட்டு வைக்கும், கொடுமையைக் களைய உதவிய விதவா விவாசச் சட்டமும் எதிர்புருக்கி டையில்தான் நிறைவேற்றப்பட்டது.

குழந்தை மணத்தைச் சட்டம், சாரதா சட்டம் வந்த போதும், இற்தப்பிக்கலாட்டாசிக்கூட்டம் வாலாட்டம விருந்ததில்லை. வாலாட்ட நறுக்க அரசாங்கம் அசந் கொண்டெள்ள சாரணத்தாலேயே—அது திரும்பக் திரும்ப வாலாட்டமபடி உள்ளது. எனவேதான், இன்றும் இந்து சட்டத் திருத்த மீசாதவுக்கு எதிர்ப்புத் திருவிழாவிலே காணப்படுப் பல்வாணம்போல் சத்தத்தோடு கிளம்பியுள்ளது. இறுதியில் கரியாகத்தான் செய்யும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் சரிசமீது படபட இறக்க வேண்டும். உண்மையில் வைதீகர்கள் பிரசாரம் 'புரிவது போல் இம்மீசாதாவால் ஏற்படக்கூடிய திற்கு ஏதாவும் இல்லை. தாய் குலத்தை, ஆடவர்களையும் பெற்றெடுத்த அன்னைமாலை, அலட்சியப்படுத்தி, அடக்கி வைப்பதே இந்து தர்மம். ஆரிய முறை என்பதாலேயே, இசுன எதிர்கின்றார்கள். நமது தமிழ் சீகளிலோ, கலைகளிகத்திலோ அக்கருத்துக்களுக்கு இடமில்லை மாறாக, ஆன் பெண் சமத்துவத்திற்கும், காதல் சருத்தொரு மித்தது அகரவுப்பட்ட இப்ப அன்பு ளாழ்சிறுமீம் சிறப்பான இ—முள்ளது. எனவேதான், இம்மீசாதவுக்குத் துன்பு இட்டிலே ரோகவு திருவது இடம்புகிறது.

(தொடர்ச்சி காண்க)

